

Nordomblad

november 2003

Van de redactie

Kæra Nordomleden,

Terwijl we koffie drinken en boterkoeken zitten te eten hebben we uitzicht op het IJ. Een nieuw nummer van het Nordomblad. Hoe moest dat eruit komen te zien? De site hadden we namelijk pas geleden nog veranderd. Tja, nu het zo goed gaat met Nordom moeten we wel wat aan onze uitstraling doen. Nadat onze boterkoeken op waren, werden we het erover eens. Het blad moest spannender worden. En mooier. En met wat meer inhoud.

Dit is hem dan! We hopen dat jullie het wat vinden.

Voor dit nummer hadden we ook een fotowedstrijd gehouden. De winnende foto van Martijn van Groningen staat nu op de voorkant. Gefeliciteerd Martijn! We vinden je foto erg mooi. Maar we willen de andere kandidaten ook hartelijk bedanken. Als beloning komen jullie foto's op onze site te staan.

Met vriendelijke groet,

De redactie

Boerenkool met pølser

Jiska van de Koeving

OSLO - Om 15.00 uur zouden we opgehaald worden, maar zoals dat vaak gaat bij mijn Noorse vrienden, die nemen het niet zo nauw en als ze na een half uur of uur later komen, zijn ze bij wijze van spreke nog op tijd. Even voor de goede orde: dit in tegenstelling tot de Noorse zakenlieden. Die vrijdag stonden ze echter stipt om 15.00 uur klaar voor de 'hyttetur' op Sandøya, een eiland voor de kust van Aust-Agder in het zuiden van Noorwegen (Sørlandet). Na een autorit van zo'n kleine 7 uur kwamen we aan in het pittoreske stadje Tvedestrand. Vanaf daar reden we over een binnenweg naar de haven waar we vervolgens, volgens goed modern mobielgebruik, contact zochten met de veerman. Nog eens een uur later stonden we dan ook echt op Sandøya waar de hut met veel ooh's en aah's werd goedgekeurd. De hut was, zoals de meeste hutten van tegenwoordig, geheel en al voorzien van alle gemakken, warm en koud water, stroom, ja zelfs een douche. Maar dan weer geen toilet, want qua toiletteren houden de Noren nog goed vast aan hun traditionele 'utedo', iets waar ik als Nederlandse maar niet aan kan wennen, maar ach het hoort er allemaal bij.

Dat ik een weekend op Sandøya door zou brengen, had ik 7 jaar geleden, toen ik aan de studie Scandinavische Taal- en Letterkunde begon, niet kunnen bedenken. 'Ik vond de taal zo leuk' zei ik meestal als iemand mij vroeg waarom ik in 's hemelsnaam deze studie was gaan doen. 'En wat kun je daarmee worden?' was meestal de volgende vraag. Mijn antwoord was zoiets in de trant van 'tolk, vertaler, werknemer bij een Noors bedrijf of op de Noorse ambassade en wordt het niet iets met Noors kan ik heus wel iets anders vinden'. Dat zei ik toen, maar drie jaar later ging ik voor de studie voor een half jaar naar Oslo en dat beviel mij zo goed dat ik na de studie wilde proberen daar werk te zoeken. Uiteindelijk ben ik in juni 2001 afgestudeerd en begon ik in september als medewerkster bij diverse secretariaten aan de UvA, natuurlijk had dat in zijn geheel niet te maken met de studie, maar ik wilde werkervaring opdoen en kon zo door blijven zoeken naar ander werk. Ik stuurde verscheidende open sollicitaties naar Noorse en Scandinavische bedrijven, maar kreeg veelal geen antwoord of kreeg te horen dat ze helaas niets hadden. En eerlijk gezegd had ik dat natuurlijk ook wel verwacht, het is nou eenmaal moeilijk om iets te vinden waarin je afgestudeerd bent, de banen liggen bij zo'n studie niet voor het oprapen. En ondanks dat ik in het begin alleen maar sollicitatiebrieven binnen Nederland schreef, bleef de gedachte aan verhuizen naar Noorwegen. Maar hoe pak je zoiets aan? Gewoon je spullen pakken en vertrekken? Een Belgisch meisje dat ik tijdens het verblijf in Oslo had leren kennen had dat ook gedaan en zij had binnen een mum van tijd werk. In het begin was dat uitzendwerk geweest, maar voor ze het wist werkte ze op de Belgische Ambassade en het beviel haar allemaal zo goed. Waarom zou ik dat niet kunnen?

"Ik wist niet wat ik
hoorde. Het liefst had
ik een paar vreugde-
sprongen gemaakt."

Mijn werk in Nederland ging ondertussen ook gewoon door. Ik was inmiddels voor 16 uur in de week in vaste dienst als secretariaatsmedewerkster op de UvA en deed voor 22 uur in de week uitzendwerk. Natuurlijk zag ik mezelf daar niet tot mijn 65ste zitten, maar ik deed ervaring op, daar ging het mij om.

Begin maart 2002 kreeg ik echter een mailtje waardoor alles veranderde. Het Belgische meisje schreef dat er op de handelsafdeling van de Belgische Ambassade een vacature vrij zou komen en als ik interesse had, moest ik maar een sollicitatiebrief sturen. Diezelfde week stuurde ik per mail mijn sollicitatie en nog geen week later werd ik gebeld of ik op sollicitatiegesprek wilde komen. En dus zat ik eind maart in het vliegtuig naar Oslo.

Het telefoontje of ik het al dan niet geworden was, liet op zich wachten, maar uiteindelijk was daar die stem uit Noorwegen. 'Sorry dat ik niet eerder heb gebeld, maar ik wilde dat alles geregeld zou zijn. Ik kan je nu echter vertellen dat ik je graag aan wil nemen'. Ik wist niet wat ik hoorde. Het liefst had ik een paar vreugdesprongen gemaakt, maar omdat ik het telefoontje op het werk kreeg en het secretariaat uitkeek op de kantine, hield ik me in.

Vanaf die tijd is alles heel snel gegaan. Inmiddels woon ik een kleine anderhalf jaar in Oslo en het bevalt me uitstekend. Het werk op de Ambassade, waarbij ik, als commercieel assistente van Export Vlaanderen, de Belgische bedrijven die naar Noorwegen willen exporten informatie geef over de Noorse markt, is in één woord geweldig.

Naast informatie geven aan de Belgische bedrijven, doe ik marktonderzoeken naar de meest uiteenlopende zaken. Van chocoladepasta tot ontharingscrème, van bouw tot voedingsdistributie. Je kunt het zo gek niet noemen of wij krijgen er vragen over. Daarbij ga ik regelmatig naar beurzen om te zien wat de Noorse markt te bieden heeft. Deze beurzen worden veelal in Lillestrøm georganiseerd, daar het overgrote gedeelte van de markt zich in en rond Oslo bevindt, maar ook beurzen elders in het land komen aan bod. Zo staat er voor volgend jaar een beurs in Stavanger op het programma waarbij we met een Belgisch paviljoen op de beurs komen te staan. En worden er in België grote beurzen georganiseerd dan zorgen wij ervoor dat de uitnodigingen naar de juiste Noorse bedrijven gaan. Als Belgische bedrijven op zakenreis door Noorwegen willen, helpen wij ze met afspraken maken. Maar we helpen niet alleen de Belgische bedrijven, ook de Noorse bedrijven kunnen bij ons terecht als ze ergens naar op zoek zijn in België.

Net als het werk, bevat het leven in Noorwegen me uitstekend. Het leven hier is op een bepaalde manier veel minder gejaagd. Natuurlijk verschilt de mentaliteit van de Noren op sommige gebieden wel van die van de Nederlanders, maar als ze je eenmaal leren kennen, is het ouwe-jongens-krentenbrood. En ondanks dat ik in een stad woon, is daar soms weinig van te merken, herten of elanden in de tuin is in de winter niet vreemd. Behalve voor mij dan want de eerste keer dat ik een eland bij ons achter over het hek zag stappen, heb ik geloof ik drie dagen vol ongelooft rondgelopen.

Natuurlijk zijn er momenten dat ik denk: 'Was ik maar even in Nederland', zeker als ik voor de zoveelste keer onderuit ben gegaan over een dik pak ijs wat al vijf maanden de straat bedekt of als de Noren weer eens chauvinistisch bezig zijn. Maar ach, Noorwegen zou Noorwegen niet zijn als er niet eens in de zoveel tijd een dik pak sneeuw valt en de Noren niet gewoon trots zijn op hun land. Nu alleen nog de boerenkool op de groenteafdeling van de supermarkt en dan hoor je mij helemaal niet meer.

De nieuwe facultaire studentenraad

Eva van Velzen

Aangenaam kennis te maken!

Misschien is hij jullie je al opgevallen, de kenningsmakingsposter van de nieuwe Facultaire Studentenraad. Dit zijn de mensen die dit collegejaar dag in dag uit in 302 te vinden zijn. Maar wat doen ze daar eigenlijk?

Nou... thee drinken, vergaderen, achter de computer zitten, stukken en verslagen schrijven, gewoon, de dingen die een 'Raad' behoort te doen! En daar zijn heel wat uren mee te vullen.

Inmiddels zijn we allemaal een maand bezig, beginnen onszelf eindelijk raadsleden te voelen, maar wachten nog op de grote klus! Maar of die zal komen, is nog maar de vraag. Jullie herinneren je vast de "kantine-crisis", vorig collegejaar zaten we plotseling twee maanden zonder cateraar in het Bungehuis en PC Hoofthuis. Dergelijke dingen gaan er dit jaar hopelijk niet gebeuren; rust in de tent. De afgelopen tijd zijn er al voldoende veranderingen doorgevoerd. De BaMa is inmiddels aan zijn tweede jaar begonnen aan deze faculteit, hier en daar loopt het nog niet zo soepel, maar voordelen heeft het ook.

We willen graag weten wat studenten op en aan te merken hebben over het onderwijs dat ze krijgen, wat ze vinden van de voorzieningen aan deze faculteit en wat ze doen als ze tegen een probleem aan lopen. Ook voor studenten staat de deur van 302 namelijk open, thee en koffie is zo gezet en luisteren kunnen we ook!

**"Thee en koffie
is zo gezet."**

Naast het bestuursconvenant, het onderwijs- en examenreglement en het bestedingsplan, wat ieder jaar aan bod komt, willen we ons bezig gaan houden met zaken waar studenten rechtstreeks mee te maken hebben. Want wat is een bestuursconvenant en wie kijkt er nu iedere dag in het onderwijs- en examenreglement?

De kenningsmakingsposter zal dan ook niet de eerste en enige poster zijn waarmee de FSR de faculteit gaat volhangen. Tevens zullen jullie iedere twee weken hier in Eindelooos lezen wat onze prioriteiten zijn op dat moment. En voor diegenen die niet weten waar 302 zit, met de lift in PC Hoofthuis naar de 3^e verdieping en bordje 302 volgen.... kunnen we *echt* kennismaken!

Sinterklaassurprise

Jan de Kater

Verstandige mensen kopen nu al hun sinterklaascadeaus en zijn op dit moment rustig bezig te denken over de ultieme surprise, want het feest zal dit jaar natuurlijk nog leuker en geslaagder worden dan vorig jaar. Minder verstandige mensen zijn de mensen die het altijd voor alles te druk hebben, veel te druk. Dus dat zijn u en ik. Wij maken geen surprises, veel te veel werk, al dat denken en dan ook nog eens al dat gedoe. En al die rommel, papier en lijm en papier en plakband en touw en papier en scharen en papier en dozen en papier en water en karton.

Wij maken wel een gedicht. Dat is veel beter, veel echter en eigenlijk veel interessanter en vooral, vinden wij in het geheim, is een gedicht veel meer waard dan zo'n troeperige en goedkope surprise. Met een gedicht kan je veel meer, je kan je ware en diepe gevoelens op een treffende wijze laten zien, je kan ook verfijnder spotten en je kan tegelijk laten zien hoe subliem je eigenlijk met taal om kan gaan. Maar we blijven de minder verstandige mensen en hebben ook voor het denken over een effectvol gedicht weinig tijd. Want dat gepieker over een cadeautje kostte trouwens al verdomd veel tijd en dat kopen nog meer. Dan moeten we ook nog een gedicht verzinnen, dat zijn we eigenlijk aan ons zelf verplicht menen we, en we denken het nog wel even te kunnen doen, als het moet, aan het begin van de sinterklaasavond, tussen het eten en het zingen en uitpakken, als iedereen toch zo geheimzinnig doet.

Gelukkig weten we veel, heel veel van poëzie, we hebben er jaren over gedaan om ons gevoel ervoor te verfijnen, dus het gaat lukken. En er moeten toch voor die sinterklaasgedichten voorbeelden te vinden zijn. Ja hoor, en niet van de eersten de besten. Södergran en Lagerkvist.

Du sökte en blomma och fann en frukt.

Dus sökte en källa och fann ett hav.

Du sökte en kvinna och fann en själ

du är besviken.

En,

Jag ville veta men fick bara fråga,

jag ville ljus men fick bara brinna.

Jag begärde det oerhörda, och fick bara leva.

Jag beklagade mig. Men ingen förstod vad jag mente.

Hier moeten Sint en Piet toch iets van kunnen maken. Voor een dure verjongingscreme:

Piet zocht schoonheid en vond glanzende rimpelloosheid.

Piet zocht verkwikking en vond een vochtinfuus.

Piet zocht jeugd en vond rijpheid.

Piet is niet ontevreden, en jij?

En, een heel poëtische, voor bij een bezoek van Sinterklaas aan huis,

Sint wilde de waarheid, maar kreeg slechts een kladje,

Sint wilde helderheid, maar kreeg slechts een vuurtje.

Sint wilde zelf een groots geschenk, maar mocht slechts geven.

Sint mag niet klagen, maar niemand begrijpt Sints tranen.

Kortom, wij kunnen met onze achtergrond nog eens de blits maken. Ik heb het geklokt, binnen een half uur heeft u twee gedichten waar u mee voor de dag kan komen. Leve de poëzie!

Op reis in kalevala

Alexander van Hoboken

Een werkgroep in oprichting rondom het Finse epos Kalevala, haar cultureel-historische context, mythologie en betekenis.

“Aangespoord word ik door luchtkracht
door mijn zinnen opgeroepen
om tot zingen nu te komen
om het spreken aan te vangen,
om het lied van 't volk te zingen,
om der vaderen zang te zeggen;...”

Zo begint “Kalevala”, het Finse epos, in een Nederlandse metrische vertaling van Mies le Nobel. Het is om en nabij 20 jaar geleden dat ik de Kalevala voor het eerst gelezen heb, in een prozabewerking. De metrische vertaling van Mies le Nobel (uitgeverij Vrij Geestesleven, Zeist 1985, op het moment in herdruk) las ik enige tijd later. De Kalevala is een epos dat me blijft boeien en mij intrigeert. Het speelse en poëtische taalgebruik doet plezier, ondanks de vaak vreemde zinsbouw omwille van de metriek.

Nu duik ik opnieuw in de Kalevala. Ik wil een nieuwe reis en ontdekkingsstocht beginnen in dit “Land van Kaleva” en mij op weg begeven in deze wereld rijk aan mythologie. Een wereld van beelden die steeds weer mijn verwondering wekt en mij tot de vragen brengt: “Hoe komen wij mensen tot juist déze beelden? Wat vertellen zij ons, jou en mij?”.

Terwijl ik indertijd op eigen houtje aan het lezen ben geslagen is het nu mijn wens om dit samen met anderen te doen. In een samenspraak met verschillende mensen, met jongeren en ouderen die net als ik gefascineerd worden door het verhaal en haar beeldtaal; die geprikkeld worden door cultuurhistorische, religieuze en mythologische achtergronden; die geïnteresseerd zijn in de uitwerking die dit epos heeft in kunst en cultuur, vroeger en nu.

“De kracht en magie van het gesproken woord werd geschreven woord.”

Hierover heb ik met enkele mensen gesproken, onder andere met mevrouw Lili Ahonen, zelf Finse en docent Fins aan de universiteiten van Amsterdam en Groningen. Enthousiast deelde zij mijn wens en sprak over de mogelijkheid van de oprichting van een werkgroep rondom de Kalevala. Zoals ik hierboven al aangeef benader ik dit onderwerp als een reis die je op vele manieren kunt maken. Wat staat mij daarbij voor ogen? Vóór ik hierop inga, eerst iets over het epos.

Over het epos de Kalevala

De oorsprong van de Kalevala ligt in oude, mondeling overgeleverde volksliederen die Elias Lönnrot (1802-1884) tijdens vele, lange reizen naar Fins en Archangelsk Karelië optekende en verzamelde. Daar in het oosten en noordoosten van Finland en in de aangrenzende gebieden in Rusland werden deze verhalende liederen uit vroeger (oer-)tijden door een aantal mensen nog gezongen. Lönnrot koesterde al vroeg een passie voor deze Fins-eigen (finno-ugrische) zangen en zag het als zijn levenswerk om bekendheid aan de verschillende liederen en verhaallijnen te geven. Van een publicatie van deze volkspoëzie was nog weinig sprake. Uit het verzamelde bronmateriaal dichtte en componeerde hij uiteindelijk een samenhangend dichtwerk van 50 “zangen”: het epos Kalevala (1849). De naam staat voor “Het land van Kaleva”.

Dit epos heeft de Finnen in hoge mate geïnspireerd. Het heeft hun opkomende gevoel van nationale identiteit gesterkt en als het ware wortels gegeven. De Finse taal kreeg betekenis en de Finse cultuur een eigen mythologie en “oorspronkelijk gezicht”. De kracht en magie van het gesproken woord werd geschreven woord.

Wat mij voor ogen staat “op reis in Kalevala”

Op reis in het land van Kaleva zie ik drie verschillende, zo te noemen reisroutes:

- het lezen en je eigen maken van het epos;
- aandacht voor achtergronden en interpretaties van het epos, in het bijzonder voor de mythologische beeldtaal;
- een reis naar Finland en Rusland.

Deze drie reisroutes vormen samen een geheel, een dóorlopend pad.

Benieuwd naar belangstellenden voor een werkgroep rondom de Kalevala, haar cultureel-historische context, mythologie en betekenis doe ik de volgende oproep:

Wie heeft belangstelling en wil tochtgenoot worden op een reis in het land van Kalevala?

Op onderstaand adres kunt u contact met mij opnemen. Mijn voorstel is om elkaar dit najaar te ontmoeten en samen te bespreken hoe we een werkgroep nader vormgeven en beginnen. Ik zie uit naar uw reacties en verschillende inbreng. Mochten er onder u lezers zijn die weliswaar geen tochtgenoot willen worden maar wel voor een enkele keer gesprekspartner willen zijn, dan hoor ik ook dat graag. Uiteraard hoop ik op enkele ware tochtgenoten. Met hartelijke “zangersgroet”,

Adres: Alexander van Hoboken
Maanstraat 29
6543 VR Nijmegen
tel: 024-3783024
e-mail: avanhoboken@yahoo.com

Recensies

Hafið: Vikinginstinkt på Island

Stefan Theunissen

Titel	Hafið
Lande	Frankrig, Island, Norge
År	2002
Genre	Drama
Længde	109 min.
Instruktør	Baltasar Kormákur

Hafið (Havet) handler om en familie, der beskæftiger sig med fiskeri på Island. Familien har svært ved at holde sig oven vande, fordi der er en masse konkurrence i fiskebranchen. Mange små fiskere og virksomheder er nødt til at sælge deres kvoteringer. Men den gamle patriark Thordur kæmper for sin fiskevirksomhed og han vil at hans børn bliver involveret i kampen, og derfor inviterer han hele familien til et møde. Thordurs søn Agust kommer med sin kæreste Françoise tilbage til Island, efter at have boet i Frankrig i flere år.

Thordur vil at Agust overtager virksomheden, fordi Haraldur, Thordurs ældste søn, vil sælge virksomheden. Men det gider Agust og Françoise ikke, Agust vil hellere skrive sange. I mellemtiden prøver Haraldur alligevel at sælge virksomheden ved en list. Han prøver at erklære faren utilregnelig.

Under deres diskussioner bliver man klar over hvor dybt alle hader hinanden. Børnene er stadig sure over, at deres far elskede larmende med sin nye kæreste, mens deres mor lå for døden. Ja, egentlig er alle sure på hinanden, og det viser sig at (næsten) alle har været i seng med hinanden (Selv Agust gik i seng med sin (halv)søster). Mens de drikker opstår der heftige skænderier, der ender med store slagsmål, hvorved Thordur og Agust næsten slår hinanden i hjel. Biler kastes i vand og beskadiges. Og til sidst står fiskevirksomheden i brand. Den eneste, der stadig er i godt humør er den morsomme mormor. Det er svært at indentificere sig med figurene, fordi de blot drives af had og hævn. De ligner lige præcis en vikingeflok fra gamle dage.

“Alle har været i seng med hinanden.”

Det påfaldende ved filmen Hafið er at den minder meget om filmen *Festen*. Men Hafið er ikke så god som *Festen*. *Festen* er så god, fordi den er langt enklere end Hafið, og netop derfor så kraftig. Hafið er imidlertid alt for overdreven. I *Festen* er det der bliver afsløret en stor overraskelse, både for seere og figurerne i filmen. Men i Hafið er alle underrettet om familieforholdene, og filmen bliver forudselig, når Agust siger til Françoise: "Min familie er ikke som den ser ud, vent bare til skeletterne falder ud af skabet."

Det gode ved filmen er at den giver et godt billede af den hårde fiskebranche og dens konkurrence. Desuden giver filmen et godt indtryk af ø-mentaliteten på Island og filmen afveksles med en masse smukke islandske landskaber. Men jeg tror ikke at filmen kan ses som et portræt af Island, derfor er filmen for overdreven.

Hafið har det hele: forfølgelser, erotik, slagsmål, brand, indbrud, afhængighed, druk, humor og smukke landskaber. Men filmen er lidt for overdreven.

Lilja 4-ever: chockerande men skön

Hans Jorritsma

Titel	Lilja 4-ever
Land	Sverige
År	2002
Genre	Drama
Længd	109 min.
Regissör	Lukas Moodysson

Efter att ha sett *Fucking Åmål* och *Tillsammans* beslutade jag också att titta på *Lilja 4-ever* av samma regissör Lukas Moodysson. Jag hade inte förberett mig på en helt annan categorifilm.

Fucking Åmål och *Tillsammans* är båda 'feel good'-filmer. *Lilja 4-ever* är något helt annat.

Filmerna handlar om Lilja, en 16-årig flicka som lever någonstans i f.d. Sovjetunionen med sin ensamstående mamma. När mamman får möjligheten att flytta till sin pojkvän i USA, börjar Lilja fantisera om en bättre värld. Men mamman

flyttar själv med löftet att Lilja får följa henne senare och Lilja får klara sig på egen hand. Övergiven av alla likaså som av hennes vän Volodya, kantas Liljas vardag av svek, limsniffning, prostitution och hoppet på ett bättre liv. Lilja hoppas finna ett bättre liv i Sverige, men hon blir tvungen till prostitution.

“Lilja 4-ever är något helt annat.”

Filmen börjar och slutar med ‘musik’ från Rammstein, en hård musik, för en mycket hård film. Allting har filmats mycket direkt och är konfronterande.

Filmen har inte ett bra Hollywood-slut.

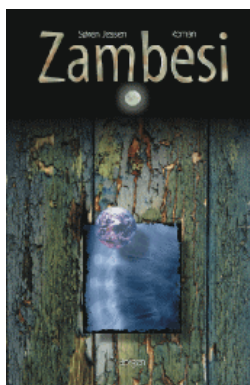
Om man inte vill titta på en “feel good“-film, men vill se en bra regisserad och spelad film, då kan jag rekommendera Lilja 4-ever.

Vill du se den här filmen också? Den spelas fortfarande i Holland. En annan möjlighet: jag kommer att beställa videon snart, om du vill du kan låna den. Tyvärr är språket i största delen av filmen ryska, man kommer inte förbättra svenskan med den här filmen

På café Zambesi med Søren Jessen

Anders Bay

Titel	Zambesi
Land	Danmark
År	2000
Genre	Roman
Sider	163
Forfatter	Søren Jessen

Abracadabra

Zambesi er en underholdende og samtidig tankevækkende roman om forholdet mellem litteratur og virkelighed, om virkeligheden selv, om cyberspace, om drømme, om tårnbyggere, om fejlfindere, og om meget mere. *Zambesi* kan bedst beskrives som en drøm eller et illusionsnummer, som egentlig bare skal læses, nydes og beundres. Men jeg vil alligevel i det følgende prøve at skitsere hvad der finder sted i drømmen resp. tryllekunstnerens magiske hat.

Tråde

Forlaget har på *Zambesis* forside valgt at kalde bogen for en roman. Der er da også noget der ligner en rød fortælletråd i *Zambesi*, men egentlig består *Zambesi* af flere fortælletråde (personer), hvis veje mere eller mindre tilfældigt krydser hinanden i, ved eller over den café der bærer navnet "Zambesi".

Zambesi er inddelt i en række kapitler der hedder: Skaberen, Drømmeren, Skyggebilleder, Fejlfinderen, Et spørgsmål om tyngde, Forårskannibalisme, Krakelering og Skildpaddetendenser. Disse kapitler, som har hver deres hovedperson, vender på skift tilbage i romanen.

I "Skaberen" er hovedpersonen en kvinde der på sin computer prøver at skabe en virtuel verden. Det lykkes ikke rigtig, men Skaberen, der kalder sig selv Eva i Zoo-zone (som måske er en verden i computerens virtual reality), får af en person, der sjovt nok kalder sig Adam, og som hun møder i Zoo-zone, hvor personerne optræder som dyr,

det råd at begynde med en lettere opgave som f.eks. at skabe en café og dens mennesker. Det gør Eva. Hun skaber en café med personer, som ligner (eller måske er?! de personer som læseren har mødt i begyndelsen af bogen: bl.a. et ungt forelsket par, en kunstner hvis billeder hænger på caféens vægge, og en fed, svedende mand. Eva opdager på et tidspunkt at der mangler noget i caféen, nemlig lyd, så hun går ud i byen - og her ved læseren igen ikke om det er bogens by eller en by i cyberspace - for at finde en café og optage noget cafélyd. Hun laver nogle optagelser på en café inde i byen, men de er ikke tilstrækkelige, så hun tager sin bil og kører ud i udkanten af byen. På vejen vil hun høre sine optagelser men bliver derved uopmærksom et øjeblik og opdager ikke at der står en mand midt på vejen. Hun rammer ham og slynger ham op i luften hvor der svæver en anden mand (se senere) og kører selv ind i en lygtepæl og mister bevidstheden. Da hun vågner med en forbindelse om hovedet, begynder hun lidt efter lidt at kunne huske hvad hun var i gang med, nemlig at skabe en verden. Hun kan bl.a. huske at der manglede nogle bjerge, så dem placerer hun, og således slutter Skaberens historie på samme måde som den begyndte: med at der placeres nogle bjerge et eller andet sted.

I de følgende kapitler dukker der besynderlige og skøre personager op. I "Drømmeren" begynder et postbud at bygge et tårn i sin baghave, fordi hans udsigt på den daglige spadseretur bliver spoleret af noget kommunalt nybyggeri, og i "Skyggebilleder" opdager en radiolog, Vibeke Welle, at alle mennesker tilsyneladende er udstyret med et serienummer (et slags stelnummer som på cykler) på rygmarven. Radiologen er samtidig en kunstner der udstiller sine røntgencollager på café "Zambesi".

"Hele verden er én stor fejl."

I "Fejlfinderen" møder vi en neurotisk person, der absolut må have 110 procents orden og kontrol i sit liv. Når han har været igennem dagens ritualer med at gøre rent og sætte alting på plads i pinlig nøjagtig rækkefølge, læser han bøger for at finde fejl, som han inddeler i grupper alt efter hvor alvorlige er. Kommer dette ekstreme vanemenneske ud for uregelmæssigheder i sit liv, lader han sig berolige af symmetriske tidspunkter på dagen, f.eks. 10.10 og 12.12, idet de største favoritter er f.eks. 22.22. Han finder også beroligelse i at et grimt, rodet og uharmonisk tal som 14962948 bliver til det fine og symmetriske 4488844 når det ganges med 3. Men en dag bryder Fejlfinderens verden sammen: efter at have læst en bog, støvsuget den for fejl og konstateret at den indeholder 4 graverende fejl (den værste kategori), opdager han at han tidligere har gennemgået bogen, men at han dengang kun opdagede 3 fejl! Fejlfinderen har altså selv begået en graverende fejl, og hans sidste redning er nu at finde den altafgørende fejl, som viser at alt - hele verden - er én stor fejl. Og det lykkes da også, for da Fejlfinderen går en tur i byen, opdager han tæt ved café "Zambesi" en flyvende mand (nemlig ham fra "Et spørgsmål om tyngde"). Fejlfinderen jubler over dette brud på tyngdekraften og dermed fundet af den altafgørende fejl, men samtidig tiltrækker han med katastrofale følger opmærksomheden fra en anden mand (fra "Skildpaddetendenser"). Kapitlerne om "Fejlfinderen" er på én gang lattervækkende, groteske og meget triste.

Kapitlerne "Et spørgsmål om tyngde" er ligesom "Fejlfinderen" på én gang latter- og medynkvækkende. Hovedpersonen er her en mand der en morgen vågner og opdager at han svæver et par millimeter over gulvet. Han lærer dog hurtigt at bevæge sig rundt, men i de senere kapitler forværres situationen: han hæver sig mere og mere og må spise voldsomt meget og bære brosten i lommerne for at kunne holde sig i nærheden af jorden. Efter et besøg på café "Zambesi", hvor han møder flere af de andre personer i bogen *Zambesi*, går det til sidst galt og han svæver op i luften og hen forbi Drømmerens tårn. Drømmeren vil gerne med ud og svæve og rækker derfor ud efter den tykke, svævende mand, men Drømmeren mister balancen og falder ned og slår sig i hjel. Den svævende mand fortsætter ud i rummet og går i kredsløb tusinde kilometer over jordens overflade.

I "Forårskannibalisme" møder vi en anorektisk teenagepige og hendes nye kæreste. De er et forelsket par der er så opslugt af hinanden at de begynder at spise hinanden - på café "Zambesi" naturligvis.

"Krakelering" indeholder en urovækkende historie om en kosmetikespeditrice, Irene, i et stormagasin. Hun oplever til sin, og læserens, skræk at hun begynder at krakelere: et stykke af ansigtet tæt ved næsen falder af. Hun klarer først problemet med polyfilla og ansigtspudder, men huden bliver ved med at falde af og bag ved er der ... et sort hul. Dertil kommer den, dog mindre alvorlige, ting at Irene roterer. På flugt fra sit eget sammenbrud opsøger Irene café "Zambesi" (på vejen møder hun i øvrigt en dame med en båndoptager), hvor hun får yderligere et chok: den mand der havde forført hende i stormagasinet sidder der også, men han ignorerer hende. I vrede kylder Irene et ølglas mod væggen og bliver derefter smidt ud. Liggende ude på gaden krakelerer hun fuldstændigt.

Manden, kaldet Piet P., der først forfører og siden ignorerer Irene, er hovedpersonen i "Skildpaddetendenser". Piet P. er en scoretype, der hver weekend går på café. Men også i denne yuppies ellers

kontrollerede liv er der noget ravsuskende galt: han oplever at tiden går forbavsende hurtigt, at lyset i lyskurverne skifter hurtigere end normalt - han er derfor tæt på at blive kørt over - og at mennesker taler så hurtigt at han næsten ikke kan forstå dem. På café "Zambesi" hidser Piet P. sig op over at der ved indgangen sidder en stærkt svedende mand, ham fra "Et spørgsmål om tyngde", det kan nemlig ødelægge hans scoremuligheder. Piet P. er også sur over at der hænger trist røntgenkunst på væggene. Forvirret og skuffet forlader Piet P. café "Zambesi". På vej over gaden opdager han en svævende mand over hustagene. Det synes han naturligvis er højst besynderligt, men dagen havde jo i forvejen været fuld af mærkelige begivenheder. Derefter opdager Piet P. en mand der hoppende og fægtende med arme og ben skriger: "Fejl-fejl-fejl!". Således distraheret opdager Piet P. ikke den bil der rammer ham, og hvis han havde, så var det alligevel for sent, for "den indre skildpadde havde overtaget hans krop". De sidste mennesker Piet P. møder i sit liv er således Fejlfinderer og Skaberer (føreren af bilen).

"... morsomt, flippet, tragisk og tanke- og urovækkende."

Fabelagtig

Som det fremgår af ovenstående er *Zambesi* et fermt spundet spindelvæv af et illusionsnummer, der på en gang er morsomt, flippet, tragisk og tanke- og urovækkende. *Zambesi* leger med det at skrive en fortælling - og med læseren. *Zambesi* er en beretning der består af flere fortællinger der krydser hinanden. Højdepunktet af de hinanden krydsende historier nås der, hvor Skaberer for at hente lyd til sin kunstige verden netop møder figurerne fra sin egen skabte verden. Man spørger automatisk: hvad er nu bogens virkelighed og cyberspace?

Zambesis krydsende historier minder om filmen *Short Cuts* af Robert Altman, hvor tilfældige menneskers liv afhænger af tilfældige møder med andre tilfældige mennesker. Så på den vis er *Zambesi* trods - eller måske rettere sagt: på grund af - sin surrealisme og fabuleringen tæt på at sige noget meget præcist om det vi til daglig opfatter som virkeligheden. Så hvis man ikke vidste det før, så ved man det efter at have læst *Zambesi*: tilværelsen og dens tildragelser er langt mere bizarre og mærkværdige og tilfældige og underholdende end man umiddelbart går rundt og tror. Den svævende mand der hænger i luften, udtrykker i bogstaveligste forstand *Zambesis* hovedbudskab, nemlig at der er mere mellem himmel og jord. Hverdagen er fuld af besynderlige begivenheder og absurde hændelser. Man skal bare (turde) gå på café.

Fælles for personerne i *Zambesi* er at noget går galt, at deres tilværelse bryder sammen. Personernes liv og deres møjsommeligt opbyggede facader krakelerer. De taber ansigt, og er der så stof og personlighed nok i dem til at overleve? De tror de har styr på hele, men så rives tæppet væk under dem, tilværelsen løber løbsk og de mister kontrollen over omverdenen og sig selv. Dette er bogens gennemgående mareridtsagtige tema, men læseren oplever faktisk også selv adskillige gange at være på gyngende grund, når den ene historie i et ultrakort glimt sætter den foregående historie i et nyt perspektiv. *Zambesi* er uhyggelig fabelagtig.

Anmeldelser og debutantpris

Zambesi oplevede en overstrømmende flot modtagelse i de danske aviser, bl.a. blev Søren Jessen kaldt for en "grusomt dygtig debutant", og bogen blev kaldt for en "velskrevet og uhyre veloplagt debutroman". Meget passende indbragte *Zambesi* Søren Jessen prisen for årets bedste debut på Bogmessen i København i november 2000. Men da han modtog prisen gjorde Søren Jessen opmærksom på at han på det tidspunkt faktisk allerede havde en stribe bøger bag sig, nærmere bestemt 17 bøger for børn. Han lever nemlig af at skrive og tegne historier for børn. Søren Jessen, der er født i 1963, har sin egen hjemmeside, hvor han præsenterer sine bøger og illustrationer (også til andres bøger): www.soerenjessen.com

Opfølgning

I år (2003) udkom der en ny bog fra Søren Jessens snurrige tankeværksted, nemlig romanen med den Jessenske titel *Erindringer om fremtiden*. For *Zambesi*-fans som undertegnede er den en lækkerbissen, for ligesom *Zambesi* er *Erindringer om fremtiden* finurligt, men sikkert, skruet sammen, og så indeholder den en række henvisninger til personer og steder i *Zambesi*. Den kan dog ganske udmærket læses uafhængigt af *Zambesi*. *Erindringer om fremtiden* afsluttes af den grafiske fortælling "I kredsløb". Sådan bider tingene sig selv i halen når de skabes af tegneren og fortælleren Søren Jessen.

Søkjemaskiner og omsetjing

Ernie Ramaker

Internettpalte

I denne tredje nettpalta vil eg skriva noko om søkjemaskiner, og korleis dei kan vera til stor hjelp når du skal driva med omsetjingsarbeid.

Den søkjemaskina som vert mest nytta verda over er utan tvil **Google**¹. Òg i Nederland og Skandinavia kjem Google på fyrsteplassen. Det finst fleire, t.d. Alltheweb², Altavista³, Ilse⁴ i Nederland og Kvasir⁵ i Noreg, og so ryktast det at Microsoft har ei eiga søkjemaskin dei òg. Denne spalta handlar mest om Google. Det som er størst er ikkje utan vidare best (dette viktige poenget kjem eg sikkert attende til i seinare utgåver av nettpalta), men når det gjeld søkjemaskiner har eg ikkje klart å finna ei betre ei fram til no.

Dei fleste lesarane vil nok vita korleis ein utfører eit vanleg søk i Google. Når ein søker på «konge» [eg skriv søkjeuttrykk mellom norske hermeteikn («»). «"ord"» tyder soleis at dei vanlege hermeteikna ("") skal takast med i søket] so finn ein alle sidene som Google har registrert som inneheld ordet *konge*, og dei treffa som Google trur er mest relevante kjem fyrst i lista. Søker ein på «noregs konge», so finn Google alle sidene som inneheld både *Noregs* og *konge*, men dei står ikkje nødvendigvis saman. Eit søk på «"noregs konge"» gjev berre sider der det faktisk står *Noregs konge*. Og so kan ein søkja på t.d. «"noregs konge" harald», og det får fram sider der det står *Noregs konge* ein stad og *Harald* ein annan stad.

“Det er mykje meir enn hermeteikn.”

Hermeteikn kan t.d. brukast for å sjå etter om eit uttrykk eller ei vending som du har kome på faktisk finst i det språket du omset til dersom du er usikker. Eller for å finna rett preposisjon til eit uttrykk. Dersom du ikkje er sikker på kva preposisjon *vera skuldig* skal ha, so kan du søkja på noko som «"han er skyldig" drap» (bokmål gjev fleire treff) og so vil du lett kunna sjå at preposisjonen du treng er *i*.

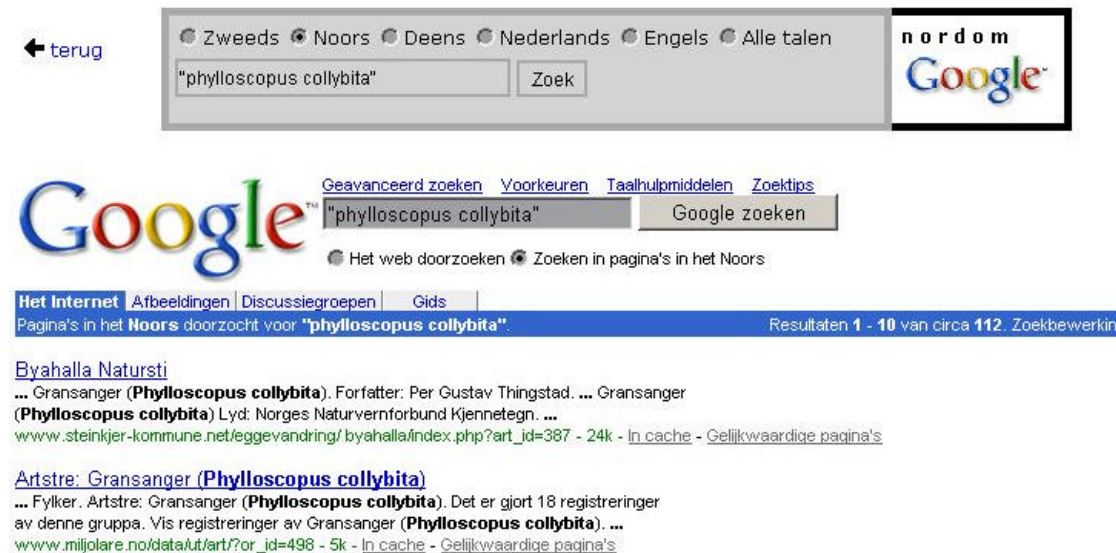
Men det er mykje meir enn hermeteikn. Når du jobbar med omsetjing kan **språkvalet** vera kjekt å kjenne. Du finn Googles språkval ved å klikka på *Preferences* på hovudsida. Under *Search language* kan du oppgje eit eller fleire språk som du vil at Google skal avgrensa søket til. Vel du nederlandsk som søkjespråk og «nynorsk» som søkjeord, so finn Google sider som er skrivne på nederlandsk og som inneheld ordet *nynorsk*. På **Nordomsida**⁶ finn du eit nyttig verkty som eg har laga til å gjera det lettare å byta språk (under *algemeen* > *Google*).

No skal eg gjeva eit døme på korleis språkvalet i Google kan hjelpa deg med ei omsetjing. Lat oss seia at du treng å omsetja namnet på ein fugl som på nederlandsk heiter *tjiftjaf* til norsk, og at du ikkje finn den i ordboka. Eit søk på «tjiftjaf» i nederlandskspråklege sider gjev deg alt ved fyrste treffet det latinske namnet, *phylloscopus collybita*. Om du ikkje finn det med ein gong kan du prøva søkjeuttrykk som «tjiftjaf latijn», «tjiftjaf latijnse» eller «tjiftjaf "latijnse naam"». So er det berre å søkja etter «"phylloscopus collybita"» i norskspråklege sider og *gransongaren* kjem fram med ein gong (og trykkjer du so på *images* ser du han òg). Når du skal omsetja t.d. tekniske termer kan du prøva å søkja via engelsk på tilsvarande måte.

Dersom språkvalet ikkje er nøye nok, kan du ta eit anna virkemiddel i bruk. Du vil vita om ordet *kuisen* er serflamsk eller ikkje. So skriv du «kuisen site:.be» i søkjefeltet. No vil Google berre søkja i sider i .be-domenet. Dette gjev 2480 treff, medan «kuisen site:.nl» berre gjev 547 treff. Det vil nok seia at ordet er meir vanleg i Belgia enn i Nederland. Du kan òg bruka "site:" til å søkja i eit meir avgrensa område. «"ivar aasen" site:www.aftenposten.no» gjev t.d. treff for *Ivar Aasen* innanfor www.aftenposten.no.

Fleire tips og triks:

- Bruk *Advanced search*, som gjev deg fleire måtar å søkja på.
- Dersom du ikkje finn det du leiter etter på det vanlege internettet, kan du klikka på *Groups* for å søkja i Googles **nyheitsgruppearkiv**⁸. Der ligg det òg mange tekster.
- Google kan brukast som **reknemaskin**. «2+2» gjev "4" (attåt søkjerresultat der det faktisk står "2+2" i sider), og t.d. «33 inch in meter» konverterer mellom einingar. Sjå ⁹ for meir informasjon.
- Vil du ha eit oversyn over t.d. norske fylke? Skriv inn nokre du veit i **Google sets**¹⁰ (t.d. Akershus, Oppland og Finnmark) og Google gjev deg resten

← terug Zweeds Noors Deens Nederlands Engels Alle talen

"phylloscopus collybita" Zoek

n o r d o m
Google

Geavanceerd zoeken Voorkeuren Taalhulpmiddelen Zoektips

"phylloscopus collybita" Google zoeken

Het web doorzoeken Zoeken in pagina's in het Noors

Het Internet Afbeeldingen Discussiegroepen Gids

Pagina's in het Noors doorzocht voor "phylloscopus collybita". Resultaten 1 - 10 van circa 112. Zoekbewerkin

[Byahalla Natursti](#)
... Gransanger (**Phylloscopus collybita**). Forfatter: Per Gustav Thingstad. ... Gransanger (**Phylloscopus collybita**) Lyd: Norges Naturvernforbund Kjennetegn. ...
[www.steinkjer-kommune.net/eggevandring/byahalla/index.php?art_id=387 - 24k - In cache - Gelikwaardige pagina's](#)

[Artstre: Gransanger \(Phylloscopus collybita\)](#)
... Fylker. Artstre: Gransanger (**Phylloscopus collybita**). Det er gjort 18 registreringer av denne gruppa. Vis registreringer av Gransanger (**Phylloscopus collybita**). ...
[www.miljolare.no/data/ut/art/?or_id=498 - 5k - In cache - Gelikwaardige pagina's](#)

For meg har Google vorte eit umissande hjelpemiddel ved omsetjingar. Google gjer livet lettare. Og eg vonar at denne spalta har hjelpt til å gjera livet lettare for deg òg.

URLs:

1. <http://www.google.com/>
2. <http://www.alltheweb.com/>
3. <http://www.altavista.com/>
4. <http://www.ilse.nl/>
5. <http://www.kvasir.no/>
6. <http://www.nordom.nl/>
7. http://www.google.com/advanced_search
8. http://www.google.com/advanced_group_search
9. <http://www.google.com/help/calculator.html>
10. <http://labs.google.com/sets/>

Sådan er det at læse dansk i Japan

Mami Harada

TOKAI - "Jamen, hvorfor dansk?" "Ja, fordi..." Jeg har svaret på dette spørsmål hundrede gange. Det er selvfølgelig hvad danskerne spørger, når de møder en elev der læser et mindre sprog som dansk. Danmark er ikke et meget ukendt land for mig. En veninde fra min barndom har boet i Danmark i nogle år. Når jeg kom på besøg hos hende, var der altid mange "udenlandske" søde ting. Hun fortalte mig også om Danmark. Det var mit første møde med Danmark.

I Japan er der to universiteter hvor man kan læse dansk som specielt subjekt (institut). Et er Osaka Sprog Universitetet (offentligt), og det andet er mit uni, Tokai universitetet (privat). På universitetet er der ca. 80-100 studenter der vælger og læser dansk. Instituttet er "det nordiske institut", og man starter faktisk at vælge et sprog mellem dansk, svensk, norsk og finsk, efter det første halvår, dvs, det andet semester. I løbet af det første semester læser man om alle 4 landes og Islands kultur, samfund og filologi.

Dansk var populært i de sidste 3, 4 år, men nu er der flere og flere som vælger finsk. Spørgsmålet er stadigvæk hvad for slags grunde man har for at vælge dansk eller andre nordiske sprog. De er meget forskellige. Nogle er interesseret i litteratur eller historie, andre har boet i Danmark førosv.

Tokai Universitetet har en kostskole i Danmark, og den første præsident havde fået inspiration fra Folkehøjskoler som han besøgte i Danmark, da han etablerede universitetet. Derfor er forskellene mellem Danmarks universiteter og Tokai Universitetet ikke så store.

På instituttet læser eleverne skriftligt og mundtligt dansk i ca. 2 år som grundfag. Man læser også kultur og samfund, historie og litteratur med parallel. De fleste timer på dansk er alligevel sprogtimer, især grammatik. Der er kun én dansk (som native) lærer på instituttet, dvs, 100 elever til en lærer. Det betyder at elever faktisk ikke har en masse chance at tale dansk. Nu kommer der nogle nye timer hvor man læser velfærd, socialt system og idé. Der er ret mange der er mere interesseret i Danmarks samfund som en velfærdsstat end i litteratur, især i H.C. Andersen (som har været populær).

"Den første præsident havde fået inspiration fra Folkehøjskoler som han besøgte i Danmark."

Der er også et sommerprogram af studierejser til nordiske lande. Det gør man hvert andet år, og der plejer at være ca. 10-15 elever som deltager. Eleverne bor på Sproghøjskolen og tager et kort sommerkursus. Og så begynder eleverne på det sidste semester, dvs, det 4. år, og skriver den sidste store opgave.

Hvad tror I, er sværest for japanske elever ved at studere dansk? Det er at forstå det og skrive det ned. På japansk er der ikke noget forskel mellem B og V, L og R, og F og H. Alle japanske ord kan vises med det latinske alfabet, men der bruger vi kun B, R og H i stedet for V, L og F. Der er mange som ikke kan finde ud af hvad forskellene er. Ja, det samme sker naturligvis, når man hører engelsk og de andre europæiske sprog. Når man synes at det er svært at forstå dansk, så synes man automatisk også at udtalen er svært.

At studere i Japan er ikke gratis som i Danmark. Der er meget store forskelle mellem universiteterne. Den største forskel afhænger af om universitetet er det private eller det offentlige. At studere dansk (og de andre kurser inden humaniora) på mit universitet, som er privat, koster ca. 10 000 euro (1200000 yen) om året. Ja, det er da utrolig meget.

De fleste elever låner penge fra deres forældre eller fra nogle organisationer. Man kan også få et stipendium, men der er ikke særlig mange som kan få det. Når man studerer på officielle universiteter, så koster det færre end halvdelen.

Hvad for et job har man i Japan, efter uddannelsen? I Japan er der faktisk ikke så mange som arbejder med en uddannelse i dansk. Man kan godt sige at det er ret svært at finde et job som har at gøre med Danmark. Derfor er der mange elever der har et job som har at gøre med noget helt anderledes end Danmark. Ellers er der også nogle der arbejder som tolk eller oversætter, eller på et handelsfirma.

Man spørger også: "hvad skal du så bruge dit dansk til?". Det må være danskere, japanere eller alle som tænker at der ikke er så mange som har brug for dansk. Ellers havde jeg en oplevelse som man kunne have brug for dansk!

Da vi holdt Verdensmesterskab 2002 i fodbold i sidste sommer, havde DSB (dansk landshold) en træningslejr i Wakayama i Japan. Wakayama Amt havde brug for nogle der kunne tale dansk. Danskerne taler og forstår godt engelsk, men ingenting er bedre end at tale dansk. Jeg kom til det sydlige Japan og arbejdede der frivilligt.

Jeg hjalp japanske journalister der interviewede fodboldspillerne, som tolk/oversætter. Jeg hjalp også fodboldspillerne, da DSB holdt en "fodboldskole" til børn. Det var ret hårdt arbejde, fordi man også skulle vide specielle ord om fodbold. Jeg vidste faktisk ikke så meget, men ellers gik det godt, syntes jeg. Jeg gjorde mit bedste.

Jeg var meget glad for at jeg kunne bruge mit dansk. Desuden snakkede jeg med fodboldspillerne! Man kan ikke gætte at det pludselig sker at man har brug for dansk hvert øjeblik. Sådan er et dansk studium i Japan. Måske har hollandske elever andre grunde? Ellers nyd jer altid at læse et nordisk sprog.

Ved en lille sø på Tokai universitets have står der en Lille Havfrue og kigger på eleverne i stedet for på turisterne.

mamidk@hotmail.com

Leserføljetong: Loftet

Jeanne van Tol

Det er tomt for folk ute på veien. De få som bor her på øya sitter visst hjemme og koser seg og spiser kvelds. Jøss så mørkt det er da, det ene gatelyset skulle ha blitt reparert for lenge siden, ingen som bryr seg. Jeg setter opp farten. Pussig at jeg ikke lot merke til det før at det var så trykkende, det høres ut som om det tordner av og til, langt borte på fastlandet

Kolonialbutikken ligger alt i mørket. Stengt! Akkurat da jeg glemte melken. Jeg tar i dørhåndtaket, døra er ikke låst. I mørket raver de store hyllene opp, det lukter tre og grønnsåpe. Jeg roper, ingen som svarer. Alt er dødsstille, bortsett fra tordenen, som her inne høres ut som den lyden teatermesteren lager med en jernplate. Underlig så nær den er, det låter om det kommer rett fra loftet. Nysgjerrig tenner jeg et fyrstykke og går opp den knirkende trappen, ved siden av meg holder skyggen tritt med meg på veggen ...

Hvordan skal dette ende? Nå har du en perfekt anledning til å oppdage at du er talentert som forfatter. Hvis du har et forslag, så kan du sende det til redaksjonen og så kommer vi kanskje til å trykke din fortsettelse.

Colofon

Postadres:

Studievereniging NORDOM
Universiteit van Amsterdam
Spuistraat 134, 6^e etage
1012 VB Amsterdam

Bestuur collegejaar 2003-2004:

Stefan Theunissen (voorzitter – stefan@nordom.nl)
Marieke Hazenberg (voorzitter – marieke@nordom.nl)
Jan de Kater (penningmeester – jan@nordom.nl)
Hans Jorritsma (praktische zaken – hans@nordom.nl)
Ernie Ramaker (webredacteur – ernie@nordom.nl)

Nordom on-line:

homepage: www.nordom.nl
e-mail: info@nordom.nl

Aan dit nummer werkten mee:

Anders Bay
Martijn van Groningen
Mami Harada
Alexander van Hoboken
Hans Jorritsma
Jan de Kater
Jiska van de Koevering
Nelleke Kralt
Ernie Ramaker
Stefan Theunissen
Jeanne van Tol
Eva van Velzen
Hanneke Wijte

Volgende uitgave:

Het volgende nummer komt waarschijnlijk in het voorjaar uit. We zijn blij met alle kopij. Stuur alles wat je kwijt wil naar de redactie, blad@nordom.nl, of desnoods via de gewone post naar het Nordom-adres (zie hierboven) of deponeer je bijdrage in het Nordom-postvakje op de 6^e verdieping in het PC Hoofthuis.